

§ 19.

Stulde der ved Lovens Gennemførelse ikke findes saa stort et Antal til Forfremmelse til Intendant egnede Underofficerer i Korpsets Sergentklasse, som fordres for at fyldestgøre Bestemmelsen i § 9, 1ste Stykkes 2det Punktum, at mindst hveranden af Forfremmelserne til Intendant skal ske ved Forfremmelse fra Korpsets Sergentklasse, skal Krigsministeren være bemyndiget til midlertidig at afvige fra den nævnte Bestemmelse.

I de 2 første Aar efter Lovens Gennemførelse skulle Underofficerer af Korpsets Sergentklasse kunne forfremmes til Intendant, selv om de ikke tilfredsstille de i § 9, 1ste Stykke, for saadan Forfremmelse fastsatte Betingelser med Hensyn til Tjenestetiden. Det samme skal i samme Tidsrum gælde for Reserverintendant, dog kun for saa vidt disse have fungeret 2 Aar i Reserverintendants Stilling (som ansvarlige Regustabsførere).

De Løjtnanter af Vaabnene, der ved Lovens Gennemførelse maatte være til Uddannelse eller til Tjeneste i Forplejningskorpsen, forbeholdes der Afgang til at forsettes til Korpsen som Reserverintendant (Intendant af Forstærkningen), for saa vidt deres Uddannelse i Forplejningskorpsen ikke er begyndt paa et senere Tidspunkt end den 1ste Oktober 1896.

Ligeledes forbeholdes der de faste Underofficerer af Vaabnene, som ere blevne uddannede i Forplejningskorpsens Tjeneste uden endnu at have opnaaet Forsættelse til dette, Afgang til ved denne Lovs Gennemførelse at forsettes til Korpsen som Sergenter.

De Reserverintendant (Intendant af Forstærkningen), som ere til Tjeneste ved Lovens Gennemførelse og ikke ved denne udnævnes til Intendant, lønnes fremdeles efter de tidligere Bestemmelser for Reserverintendant, indtil den af dem overtagne Tjenesteforpligtelse er udløben.

Sofus Høgsbro.

Kvist.